

عنوان مقاله:

مطالعه ارتباط بین سلامت روحی و جو سازمانی

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی افق های نوین در علوم انسانی و مدیریت (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

حمید اکاتی - گروه مدیریت، عضو هیئت علمی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد زابل

محمد سپهرزاده - کارشناسی ارشد، گروه مدیریت، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد زابل

امید ملایی زاهد - کارشناسی ارشد، گروه مدیریت، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد زابل

حسن پودینه تنیده - کارشناسی ارشد، گروه مدیریت، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد زابل

خلاصه مقاله:

جو سازمانی مناسب می تواند در انگیزش و بهبود روحیه و مشارکت افراد در تصمیم گیری ها و ازدیاد خلاقیت و نوآوری آنان موثر بوده و به عنوان یک منبع در تامین سلامت روحی کارکنان به حساب آید، با وجود این جو سازمانی نامناسب می تواند منبع عمده فشارروحي نیز باشد. این مطالعه با هدف بررسی رابطه جو سازمانی با سلامت روحی کارکنان بیمارستانهای دولتی شهرستان زابل انجام شد. این مطالعه به صورت توصیفی-مقطعی در سال 1396 انجام گرفت. نمونه های مورد پژوهش 176 نفر از کارکنان بیمارستانهای دولتی شهرستان زابل بودند که به روش نمونه گیری تصادفی- طبقه ای انتخاب شدند. ابزار گردآوری اطلاعات پرسشنامه استاندارد جو سازمانی و پرسشنامه استاندارد سلامت روحی (CL-90- R) بود و داده ها با استفاده از آمار توصیفی و استنباطی، ضریب همبستگی، T- test و کروسکال والیس مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته ها نشان داد که بین جو سازمانی و سلامت روحی کارکنان در سطح $(\alpha=0/05)$ رابطه معنی دار آماری وجود دارد ($p<0/03$). از میان ابعاد نه گانه سلامت روان، پنج بعد آن شامل اختلال وسواس- اجبار ($p>0/04$)، افسردگی ($p>0/04$)، اضطراب ($p>0/01$)، ترس مرضی ($p>0/01$) و روان پریشی ($p>0/01$) با جو سازمانی ارتباط معنی داری نشان داد. همچنین بین میزان درآمد با جو سازمانی همبستگی مثبت معنی دار وجود داشت. به دلیل ماهیت خاص بیمارستانها و کار کردن در آنها که لازمه اش سلامت جسمی و روحی کارکنان است و با توجه به ارتباط معناداری که بین متغیرهای پژوهش به دست آمد، بهتر است سیاستگذاری ها برای انتصاب مدیران با مهارت لازم در تشخیص، کنترل و تغییر جو ادراکی اعضای سازمان صورت پذیرد تا با تدابیری اندیشمندانه سلامت سازمان و بالطبع سلامت روان کارکنان و در نهایت سلامت جامعه ارتقاء یابد.

کلمات کلیدی:

جو سازمانی، سلامت روان، بیمارستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/710733>

